

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

8. mai 2008*

Kohtuasjas C-304/06 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 13. juulil 2006 esitatud apellatsioonkaebus,

Eurohypo AG, asukoht Eschborn (Saksamaa), esindajad: advokaadid C. Rohnke ja M. Kloth, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

teine menetlusosaline:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: G. Schneider ja J. Weberndörfer,

kostja Esimese Astme Kohtus,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud A. Tizzano (ettekandja), A. Borg Barthet, M. Ilešič ja E. Levits,

kohtujurist: V. Trstenjak,
kohtusekretär: ametnik J. Swedenborg,

arvestades kirjalikus menetluses ja 4. oktoobri 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 8. novembri 2007. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Äriühing Eurohypo AG (edaspidi „hageja”) palub apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 3. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-439/04: Eurohypo vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (EUROHYPO) (EKL 2006, lk II-1269, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega jäeti rahuldamata Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) neljanda apellatsioonikoja 6. augusti 2004. aasta otsuse (asi R 829/2002-4) peale esitatud kaebus, edaspidi „vaidlusalune otsus”).

- 2 Vaidlusaluse otsusega keeldus ühtlustamisamet sõnamärgi „EUROHYPO” registreerimisest ühenduse kaubamärgina teenustele, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe”) klassi 36 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine [...]”.

Õiguslik raamistik

- 3 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), muudetud nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3288/94 (EÜT L 349, lk 83; ELT eriväljaanne 17/01, lk 185; edaspidi „määrus nr 40/94 ”), artikkel 7 sätestab:

„1. Ei registreerita:

[...]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi;

- d) kaubamärke, mis koosnevad ainult märkidest või tähistest, mis on muutunud tavapäraseks igapäevases keelekasutuses või heausksetes ja kindlaks kujunenud kaubandustavades;

[...]

2. Lõiget 1 kohaldatakse olenemata sellest, et registreerimata jätmise põhjused on ainult teatavas ühenduse osas.

[...]”

4 Määruse nr 40/94 artikli 38 lõige 1 sätestab:

„Kui kaubamärki ei või artikli 7 kohaselt registreerida mõne või kõigi ühenduse kaubamärgi taotlusega hõlmatud kaupade ja teenuste puhul, lükatakse taotlus tagasi nende kaupade või teenuste osas.”

5 Määruse nr 40/94 artikli 74 lõige 1 sätestab:

„1. Asju menetledes kontrollib amet fakte omal algatusel [...]”

Vaidluse taust

- 6 Hageja taotles 30. aprillil 2002 sõnalise tähise „EUROHYPO” registreerimist teenuste jaoks, mis kuuluvad Nizza kokkuleppe klassi 36 ja vastavad järgmisele kirjeldusele:
- „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine; finantsanalüüsid; investeeringud; kindlustus”.
- 7 Ühtlustamisameti kontrollija lükkas nimetatud taotluse 30. augusti 2002. aasta otsusega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning selle artikli lõike 2 alusel tagasi ning hageja esitas selle otsuse peale ühtlustamisametile kaebuse.
- 8 Vaidlusaluse otsusega rahuldaski ühtlustamisamet kaebuse osaliselt ning tühistas kontrollija otsuse osas, mis puudutab teenuseid „finantsanalüüsid; investeeringud; kindlustus”.
- 9 Seevastu jäeti kaebus rahuldamata osas, mis puudutab muid klassi 36 kuuluvaid teenuseid, s.o „[f]inantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine”.
- 10 Ühtlustamisamet leidis sisuliselt, et tähise osad „EURO” ja „HYPO” sisaldavad vahetult mõistetavat viidet nimetatud viie teenuse omadustele ja nende kahe elemendi sidumine üheks sõnaks ei muuda kaubamärki vähem kirjeldavaks. Seetõttu järeldas ühtlustamisamet, et sõnaline tähis „EUROHYPO” on teenuseid „[f]inantstehingud;

rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine” kirjeldav, mistõttu vähemalt riikides, kus kõneldakse saksa keelt, puudub sellel eristusvõime määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses, millest kõnealuse määruse artikli 7 lõike 2 alusel piisab kaitse andmisest keeldumiseks.

Menetlus Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 11 Hageja esitas 5. novembril 2004 vaidlusaluse otsuse peale Esimese Astme Kohtusse tühistamishagi. Oma hagi põhjenduseks esitas hageja kaks väidet, mis puudutavad vastavalt määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumist ning selle määruse artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist.

- 12 Oma esimeses väites, mis on tuletatud määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 rikkumisest, märkis hageja, et ühtlustamisamet ei olnud vaidlusaluses otsuses ammendavalt uurinud seda, kuidas avalikkus tajub sõnalist tähist „EUROHYPO”.

- 13 Esimese Astme Kohus lükkas selle väite tagasi, märkides vaidlustatud kohtuotsuse punktis 20, et „[...] asjaolu, et apellatsioonikoda oli registreerimisest keeldumiseks elementide „euro” ja „hypo” ja sõna „eurohypo” kirjeldavas iseloomus piisavalt veendunud ja otsustas täiendavaid uuringuid mitte teha, ei ole vastuolus määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 esimese lausega.”

14 Oma teises väites tugineb hageja määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumisele, kuna ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda leidis, et sõnaline tähis „EUROHYPO” kirjeldab asjaomaseid finantsteenuseid.

15 Vaidlusaluse otsuse põhjenduste osas märkis Esimese Astme Kohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 41, 43 ja 44:

„41 Tuleb meenutada, et erinevalt ühtlustamisameti väidetest tuleneb vaidlus[aluse] otsuse punktist 12 ja järgnevatest punktidest, et otsus jätta rahuldamata teenustele „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine” sõnalise tähise EUROHYPO registreerimise taotlus viitab ainult määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktile b. Sellegipoolest puudutab punktides 13–16 esitatud hinnang, mis on asjaomase tagasilükkamise otsuse aluseks, sõnalise tähise EUROHYPO kirjeldavat iseloomu.

[...]

43 Samas esineb nimetatud õigusnormi punktides b, c ja d sätestatud keeldumispõhjuste rakendusvalade osas selge kattumine [...].

44 Samuti tuleneb Euroopa Kohtu ja Esimese Astme Kohtu praktikast, et sõnamärgil, mis on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c mõttes asjaomaste kaupade

või teenuste omadusi kirjeldav, ei ole samade kaupade või teenuste suhtes sama määruse artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes kindlasti eristusvõimet [...].”

- 16 Seejärel märkis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 45: „[...] vaidlus[aluse] otsuse õiguspärasusele hinnangu andmine [sisaldab] selle kontrollimist, kas apellatsioonikoda on tõendanud, et sõnaline tähis EUROHYPO kirjeldab klassi 36 kuuluvaid teenuseid „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine”. Juhul kui see on nii, siis on registreerimisest keeldumisel kohaldatud õigesti määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b, samas on kohaldatud õigesti ka selle määruse artikli 7 lõike 1 punkti c ning seega tuleb vaidlus[alust] otsust kinnitada [...]”.
- 17 Seejärel uuris Esimese Astme Kohus seda, kas sõnaline tähis „EUROHYPO” on asjaomaseid teenuseid kirjeldav.
- 18 Esiteks leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51 ja 52, et ühtlustamisamet on õigesti järeldanud, et elemendid „EURO” ja „HYPO” eraldi on asjaomaseid teenuseid kirjeldavad.
- 19 Teiseks uuris Esimese Astme Kohus seda, kas sõnalise tähise „EUROHYPO” elementide kirjeldavus laieneb ka asjaomasele liitsõnale. Esimese Astme Kohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55 esitatud põhjustel, et see vastab tõele:

„55 Käesoleval juhul on sõnaline tähis EUROHYPO ühelt poolt lihtne kahest kirjeldavast elemendist koosnev kombinatsioon, mis ei loo nimetatud elementide

summa ületamiseks piisavalt erinevat muljet sellest, mis tuleneb seda moodustavate osade lihtsast ühendamisest. Teisalt ei ole hageja tõendanud, et seda liitsõna on hakatud kasutama igapäevases kõnes ja et see on omandanud iseseisva tähenduse. Ta väidab vastupidi, et sõnalist tähist EUROHYPO ei kasutata saksa keeles igapäevases kõnes finantsteenuste kirjeldamiseks.”

20 Lisaks sedastas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56, et Euroopa Kohtu 20. septembri 2001. aasta otsuses kohtuasjas C-383/99 P: Procter & Gamble vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, nn Baby-dry kohtuotsus (EKL 2001, lk I-6251) leitud lahendust ei ole käesoleval juhul võimalik kasutada, kuna „[...] [s]elles kohtuasjas käsitletav fraas oli oma ülesehituselt ebatavaline sõnaline väljamoeldis, millega aga ei ole tegemist sõnalise tähise EUROHYPO puhul.”

21 Seetõttu nentis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 57:

„Apellatsioonikoda on õiguspäraselt järeldanud, et sõnaline tähis EUROHYPO on klassi 36 kuuluvaid teenuseid „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine” kirjeldav ja seetõttu puudub tal eristusvõime. Seega ei tule vastavalt sellele, nagu eespool punktis 45 väidetud, kontrollida seda, kas appellatsioonikoda on esitanud muid põhjendusi selle kohta, et taotletaval tähisel puudub eristusvõime.”

22 Esimese Astme Kohus tunnistas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 vastuvõetamatuks väite kaubamärgi intensiivse kasutamise kohta, kuna see esitati esimest korda Esimese Astme Kohtus.

23 Seetõttu jättis Esimese Astme Kohus hagi tervikuna rahuldamata.

Poolte nõuded

24 Apellatsioonkaebuses palub hageja Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada vaidlusalune otsus;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

25 Ühtlustamisamet palub Euroopa Kohtul apellatsioonkaebus rahuldamata jätta ja mõista kohtukulud välja hagejalt.

Apellatsioonkaebus

26 Hageja põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega, mis tulenevad vastavalt määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumisest.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 27 Esimeses väites märgib hageja, et määruse nr 40/94 artikli 74 lõige 1 kohustab ühtlustamisametit viima läbi põhjalikku hindamist, et tuvastada täie kindlusega registreerimisest keeldumise põhjused. Käesoleval juhul tuvastas ühtlustamisamet üksnes eraldiseisvate elementide „EURO” ja „HYPO” kirjeldavuse ega teinud faktilisi järeldusi sõnamärgi EUROHYPO kohta tervikuna.
- 28 Peale selle heidab hageja ühtlustamisametile ette seda, et viimane oli sooritanud kaubamärgi EUROHYPO kohta Internetis päringuid ning varjanud teadlikult päringu tulemusi, kuna need tulemused ei tõendanud, et asjaomase kaubamärgi kasutus on olnud tähistatavaid teenuseid kirjeldav. Seeläbi moonutas ühtlustamisamet fakte.
- 29 Seega rikkus Esimese Astme Kohus õigusnormi, kui ta järeldas vaidlusaluse otsuse põhjenduses, et viidete puudumine kaubamärgi EUROHYPO kirjeldavust puudutavate Interneti-päringute kohta ei ole vastuolus määruse nr 40/94 artikli 74 lõikega 1.
- 30 Ühtlustamisameti sõnul ei seo teda range tõendamiskohustus. Tõendite vaba hindamise raames võib ta oma veendumuse põhjal otsustada, kas ta käsitab asjaolu tõendatuna või mitte. Seega kui ühtlustamisamet leiab, et tal on otsuse tegemiseks piisavalt tõendeid, ei pea ta uurimist ja hindamist jätkama.

- 31 Ühtlustamisamet rõhutab lisaks, et loodud uue kirjeldava sõna kasutamine ei ole määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b kohaldamise osas asjakohane kriteerium ning seega ei saa apellatsioonikojale heita ette asjaolu, et seda ei ole mainitud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 32 Kõigepealt tuleb nentida, et kuigi hageja tugineb oma esimeses väites formaalselt õigusnormi rikkumisele, soovib ta sisuliselt vaidlustada seda, kuidas Esimese Astme Kohus hindas asjaolusid ning eelkõige vaielda vastu nende teatavate asjaolude tõenduslikule väärtusele, mille alusel Esimese Astme Kohus sedastas, et kuna ühtlustamisamet oli elementide „EURO” ja „HYPO” ja sõna „EUROHYPO” kirjeldavuses piisavalt veendunud, ei pidanud ta täiendavaid uuringuid tegema.
- 33 Euroopa Kohus ei ole väljakujunenud kohtupraktika kohaselt pädev tuvastama fakte ega põhimõtteliselt hindama ka tõendeid, millele Esimese Astme Kohus on nende faktide tuvastamisel tuginenud. Kui need tõendid on saadud õiguspäraselt ning kuni õiguse üldpõhimõtteid ja tõendamiskohustust ning tõendite kogumist puudutavaid menetlusnorme on järgitud, on üksnes Esimese Astme Kohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõendamisväärtust. Niisugune hindamine ei kujuta endast seega Euroopa Kohtu kontrollile allutatud õiguslikku küsimust, välja arvatud juhul, kui tõendeid on moonutatud (vt selle kohta 17. detsembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-185/95 P: Baustahlgewebe vs. komisjon, EKL 1998, lk I-8417, punkt 24; 14. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-40/03 P: Rica Foods vs. komisjon, EKL 2005, lk I-6811, punkt 60, ja 6. aprilli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-551/03 P: General Motors vs. komisjon, EKL 2006, lk I-3173, punkt 52).

- 34 Selles osas tuleb meenutada, et tõendite moonutamisega on tegemist juhul, kui ilma uusi tõendeid uurimata on selge, et olemasolevatele tõenditele antud hinnang on ilmselgelt väär (18. jaanuari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-229/05 P: PKK ja KNK vs. nõukogu, EKL 2007, lk I-439, punkt 37, ning 18. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-326/05 P: Industrias Químicas del Vallés vs. komisjon, EKL 2007, lk I-6557, punkt 60).
- 35 Tuleb nentida, et käesoleva väite raames vaidlustab hageja selle, kuidas ühtlustamisamet on vaidlusaluses otsuses asjaolusid hinnanud ning heidab eelkõige ette selle hindamise väidetavat puudulikkust. Seevastu ei ole hageja tõendanud ega isegi väitnud, et Esimese Astme Kohus on hinnanud tõendeid ilmselgelt valesti.
- 36 Seetõttu tuleb esimene väide tunnistada vastuvõetamatuks.

Teine väide

- 37 Teises väites märgib hageja, et Esimese Astme Kohus rikkus määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tõlgendamisel õigusnormi. See väide on esitatud kolmes osas.
- 38 Väite esimeses osas heidab hageja Esimese Astme Kohtule ette seda, et viimane ei võtnud arvesse kaubamärgist EUROHYPO jäävat tervikmuljet. Teise osa raames väidab hageja, et Esimese Astme Kohus tõlgendas valesti määruse nr 40/94 artikli 7

lõike 1 punktides b ja c ette nähtud registreerimisest keeldumise kriteeriume. Kolmandas osas väidab hageja, et Esimese Astme Kohus kohaldas eespool viidatud kohtuotsuses Baby-dry kasutatud põhimõtteid valesti.

Teise väite esimene osa

— Poolte argumendid

³⁹ Hageja sõnul hindas Esimese Astme Kohus üksnes eraldatud elementide „EURO” ja „HYPO” kirjeldavat iseloomu ning uuris kaubamärgist EUROHYPO jäävat tervikmuljet kõigest teisejärgulisena. Esimese Astme Kohus lähtus vaidlustatud kohtuotsuses oletusest, et kui kombineeritud kaubamärgi elemendid on kirjeldavad, on kaubamärk tervikuna põhimõtteliselt samuti kirjeldav.

⁴⁰ Ühtlustamisamet vaidleb sellele argumendile vastu ning väidab, et Esimese Astme Kohus keskendus oma põhjenduste ühes osas nimelt kombineeritud kaubamärgi kui terviku eristusvõime otsesele ja eriomasele hindamisele ega lähtunud vaid oletustest.

— Euroopa Kohtu hinnang

- 41 Sellise kombineeritud kaubamärgi puhul nagu käesolevas asjas ei tohi eristusvõime hindamine piirneda iga eraldiseisva sõna või osa hindamisega, vaid kokkuvõttes peab lähtuma sellest, kuidas asjaomane avalikkus asjaomast kaubamärki kui tervikut tajub, mitte aga oletusest, et osad, millel eraldi võttes eristusvõime puudub, ei või omavahel kombineerituna eristusvõimet omada (vt selle kohta 16. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-329/02 P: SAT.1 vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-8317, punkt 35). Asjaolu, et kõikidel osadel eraldi võetuna puudub eristusvõime, ei välista võimalust, et nende kombinatsioon võib olla eristusvõimeline (vt 15. septembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-37/03 P: BioID vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2005, lk I-7975, punkt 29).
- 42 Esimese Astme Kohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 54 õigesti, et mitmeosalise kaubamärgi eristusvõime hindamiseks tuleb kontrollida mitte ainult erinevaid koostisosi, vaid ka kaubamärki tervikuna.
- 43 Esimese Astme Kohus märkis nimetatud punktis 54, et kaubamärk, mis koosneb sõnast, mille kõik osad kirjeldavad nende kaupade või teenuste omadusi, mille jaoks registreerimist taotletakse, on ise nende kaupade ja teenuste omadusi kirjeldav.
- 44 Sellegipoolest ei ole see järeldus mõjutanud käesolevas asjas Esimese Astme Kohtu poolt antud sellekohast hinnangut, kuivõrd viimane ei ole taotletavast kaubamärgist tekkiva tervikmulje hindamisel piirdunud selle tervikmulje hindamisega täiendavalt, vaid on kombineeritud kaubamärki käsitledes keskendunud oma põhjenduste ühes osas tähise kui terviku eristusvõime hindamisele.

- 45 Esimese Astme Kohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55, et asjaomane kaubamärk ei loo selle elementide summa ületamiseks piisavalt erinevat muljet sellest, mis tuleneb seda moodustavate elementide lihtsast ühendamisest ning hageja ei ole tõendanud, et seda liitsõna on hakatud kasutama igapäevases kõnes ja et see on omandanud iseseisva tähenduse.
- 46 Peale selle kontrollis Esimese Astme Kohus kõnealuse otsuse punktis 56 seda, kas asjaomasel kaubamärgil on ebatavaline ülesehitus ning järeldas, et käesoleval juhul ei ole see nii.
- 47 Lõpuks järeldas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 57, et kaubamärk „EUROHYPO” kui tervik on asjaomaseid teenuseid kirjeldav.
- 48 Seega ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita seda, et ta ei ole kontrollinud, kas kaubamärk tervikuna on kirjeldav, või seda, et seda kontrolliti vaid täiendavalt.
- 49 Järelikult tuleb teise väite esimene osa põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Teise väite teine osa

— Poolte argumendid

- 50 Hageja väidab, et Esimese Astme Kohus kohaldas määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b alusel läbiviidud hindamisel valesti kriteeriumit, mis on asjakohane üksnes

selle määruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisel. Esimese Astme Kohus leidis, et kirjeldavatest elementidest koosnev kombineeritud kaubamärk vastab registree-rimistingimustele siis, kui asjaomast sõna on hakatud kasutama igapäevases kõnes ja kui see on omandanud iseseisva tähenduse, samas on hageja sõnul see kriteerium asjakohane ainult kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamisel.

51 Hageja rõhutab lisaks, et kuigi vastab tõele, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja d vastavad kohaldamisalad kattuvad, ei vabasta see Esimese Astme Kohut kohustusest tõlgendada neid keeldumispõhjuseid teineteisest sõltumatult, pidades silmas nende normide erinevaid, üldistes huvides taotletavaid eesmärke.

52 Ühtlustamisamet vastab neile argumentidele, tuletades meelde, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c kohaldamisalad kattuvad, mistõttu kirjeldav tähis kuulub tavaliselt nende kahe sätte kohaldamisalasse.

53 Asjaolu, et kõnealustel normidel on erinevad üldistes huvides taotletavad eesmärgid, ei anna ühtlustamisameti sõnul alust tõlgendada kirjeldavuse mõistet ühe või teise normi alusel erinevalt. Seetõttu ei ole Esimese Astme Kohus kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punkti b tõlgendamisel rikkunud õigusnormi.

Euroopa Kohtu hinnang

54 Kõigepealt tuleb meenutada, et kuigi Euroopa Kohus on juba sedastanud, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b–d vastavad kohaldamisalad teatud määral kattuvad

(vt analoogia alusel artikli 3 lõikega 1 identsete sätete osas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimene direktiiv 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92), 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-363/99: Koninklijke KPN Nederland, EKL 2004, lk I-1619, punkt 67, ja 12. veebruari 2004. aasta otsus kohtuasjas C-265/00: Campina Melkunie, EKL 2004, lk I-1699, punkt 18), ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kõik määruse nr 40/94 artikli 7 lõikes 1 nimetatud keeldumispõhjused on teineteisest sõltumatud ning vajavad eraldi hindamist (vt 29. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-456/01 P ja C-457/01 P: Henkel vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-5089, punkt 45; 21. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-64/02 P: Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Erpo Möbelwerk, EKL 2004, lk I-10031, punkt 39, ning 12. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-173/04 P: Deutsche SiSi-Werke vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2006, lk I-551, punkt 59).

55 Euroopa Kohus on sedastanud ka seda, et kõnealuseid registreerimisest keeldumise põhjuseid tuleb tõlgendada lähtuvalt nendest igäihe aluseks olevast üldisest huvist. Iga keeldumispõhjuse hindamisel arvesse võetud üldine huvi võib või isegi peab väljendama erinevaid kaalutlusi vastavalt asjaomasele keeldumispõhjusele (eespool viidatud kohtuotsused Henkel vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punktid 45 ja 46; SAT.1 vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 25, ja BioID vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 59).

56 Selles osas tuleb märkida, et määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b aluseks olev üldise huvi mõiste on endastmõistetavalt vastavuses kaubamärgi peaaülesandega, milleks on tagada lõpptarbijale või -kasutajale kaubamärgiga tähistatud kaupade või teenuste teatud päritolu, mis lubaks ilma võimaliku segiajamiseta eristada kaupu või teenuseid nendest, millel on teine päritolu (eespool viidatud kohtuotsused SAT.1 vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punktid 23 ja 27, ning BioID vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 60).

57 Käesoleval juhul lähtub Esimese Astme Kohus põhjenduses käesoleva kohtuotsuse punktides 54–56 märgitud põhimõtete väärist tõlgendusest.

- 58 Tuleb märkida, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 45, 54, 55 ja 57 ilmneb, et Esimese Astme Kohus hindas kaubamärgi „EUROHYPO” eristusvõimet, uurides selle kirjeldavust üksnes asjaomase määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses. Seetõttu ei ole selles kohtuotsuses viidud läbi eraldi kontrolli kõnealuse määruse artikli 7 lõike 1 punktis b ette nähtud keeldumispõhjuse suhtes, mille alusel Esimese Astme Kohus lükkas vaidlusaluse otsuse peale esitatud hagi teise väite siiski tagasi.
- 59 Seeläbi hindas Esimese Astme Kohus kaubamärki EUROHYPO, arvestamata üldist huvi, mida määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktiga b soovitakse eriliselt kaitsta, s.o kaitsta kaubamärgiga tähistatud kauba või teenuse päritolu identiteeti.
- 60 Peale selle kasutas Esimese Astme Kohus selle hindamise raames asjaomase kaubamärgi registreeritavuse väära kriteeriumit.
- 61 Nimetatud kriteeriumi kohaselt võib kirjeldavatest osadest koosnev mitmeosaline kaubamärk vastata registreerimise tingimustele, kui seda sõna on hakatud kasutama igapäevases kõnes ja kui see on omandanud iseseisva tähenduse. Kuigi see kriteerium on asjakohane määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti c raames, ei tule sama sätte punkti b tõlgendada sama kriteeriumit aluseks võttes.
- 62 Kuigi kõnealune kriteerium võimaldab välistada kaubamärgi kasutamise teatava kauba või teenuse kirjeldusena, ei võimalda see siiski kindlaks teha, kas kaubamärk saab tarbija või lõppkasutaja jaoks tagada tähistatava kauba või teenuse päritolu identiteeti.

63 Neil asjaoludel on põhjendatud see hageja väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tõlgendamisel rikutud õigusnormi.

64 Eeltoodu põhjal ning ilma et oleks vaja kontrollida teise väite kolmandat osa tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada, kuna Esimese Astme Kohus sedastas, et ühtlustamisameti neljas apellatsioonikoda ei olnud rikkunud määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b, kui viimane keeldus vaidlusaluse otsusega registreerimast ühenduse kaubamärgina fraasi „EUROHYPO” teenustele, mis kuuluvad Nizza kokkuleppe klassi 36 „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine [...]”.

Esimese Astme Kohtule esitatud hagi

65 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teise lause kohaselt võib viimane Esimese Astme Kohtu otsuse tühistamise korral ise teha asja suhtes lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium lubab. Käesoleval juhul on see tingimus täidetud.

66 Kõigepealt tuleb märkida, et nagu tuleneb käesoleva otsuse punktist 56, tähendab kaubamärgi eristusvõime määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes seda, et see kaubamärk võimaldab määratleda kauba, mille suhtes kaubamärgi registreerimist taotletakse, konkreetselt ettevõtjalt pärinevana ja seega eristada seda kaupa teiste ettevõtjate kaupadest (eespool viidatud kohtuotsus Henkel vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 34 ja viidatud kohtupraktika).

67 Selles osas tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et eristusvõimet tuleb hinnata ühest küljest seoses kaupade ja teenustega, mille jaoks registreerimist taotletakse, ja teisest küljest lähtuvalt sellest, kuidas asjaomane avalikkus neid tajub (29. aprilli 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-473/01 P ja C-474/01 P: Procter & Gamble vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2004, lk I-5173, punkt 33, ning 22. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas C-25/05 P: Storck vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2006, lk I-5719, punkt 25).

68 Käesoleval juhul tuleb nentida, et nagu apellatsioonikoda vaidlusaluses otsuses märkis — ning mida hageja ei ole vaidlustanud —, on asjaomased teenused suunatud kõigile tarbijatele. Selge on ka see, et absoluutne keeldumispõhjus on esitatud ainult seoses ühe Euroopa Liidus kõneldava keelega, nimelt saksa keelega. Seetõttu on asjaomane avalikkus, kellega seoses tuleb hinnata seda, kas tähisel on kirjeldav iseloom, keskmine saksa keelt kõnelev tarbija, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas.

69 Nagu ühtlustamisamet vaidlusaluses otsuses õigesti märkis, mõistab asjaomane avalikkus, et kaubamärgitaotlusega hõlmatud valdkonnas osundab sõnaline tähis „EUROHYPO” tervikuna ning üldiselt finantsteenustele, mille kasutamiseks on vaja kinnisvaratagatise ning eelkõige hüpoteeklaene Euroopa Liidu vääringutes ja Euroopa ühisrahas. Peale selle ei võimalda ükski täiendav asjaolu järeldada, et levinud ning tavalistest elementidest „euro” ja „hypo” koosnev kombinatsioon oleks ebatavaline või omandanud iseseisva tähenduse, mis selle kohaselt, kuidas asjaomane avalikkus seda tajub, eristab hageja teenuseid muu kaubandusliku päritoluga teenustest. Seetõttu tajub asjaomane avalikkus kõnealust kaubamärki kui teavet tähistatavate teenuste olemuse kohta, mitte kui asjaomaste teenuste päritolu tähist.

- 70 Sellest jäeldub, et kaubamärgil, mille registreerimist taotletakse, puudub eristusvõime määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b tähenduses. Neil tingimustel tuleb hageja kaebus vaidlusaluse otsuse peale jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- 71 Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 122 sätestab, et kui apellatsioonkaebus on põhjendatud ja Euroopa Kohus teeb ise kohtuasjas lõpliku otsuse, otsustab kohus kohtukulude jaotuse.
- 72 Vastavalt nimetatud kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna ühtlustamisamet on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb mõlema astme kohtukulud mõista välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 3. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-439/04: Eurohypo vs. Siseturu Ühtlustamise Amet**

(EUROHYPO) osas, milles Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus sedastas, et Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljas apellatsioonikoda ei rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (muudetud nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3288/94) artikli 7 lõike 1 punkti b, kui ta 6. augusti 2004. aasta otsusega (asi R 829/2002-4) keeldus fraasi „EUROHYPO” registreerimisest ühenduse kaubamärgina teenustele, mis kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 36 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „finantstehingud; rahalised tehingud; kinnisvaratehingud; finantsteenused; finantseerimine [...]”.

2. Jätta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoda 6. augusti 2004. aasta otsuse (asi R 829/2002-4) peale esitatud kaebus rahuldamata.

3. Mõista mõlema astme kohtukulud välja Eurohypo AG-lt.

Allkirjad